

DOI: <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2025.72.378-391>

УДК 728.5

Кінайлюк Михайло Васильович,

аспірант кафедри архітектурного проектування цивільних будівель і споруд

Київського національного університету будівництва і архітектури

kinailiuk_mv-2022@knuba.edu.ua

<https://orcid.org/0009-0000-2960-7365>

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МОЛОДІЖНИХ ХОСТЕЛІВ У НІМЕЧЧИНІ У ПЕРІОД 1919–1932-Х РОКІВ

Анотація: стаття є продовженням дослідження, присвяченого виникненню молодіжних хостелів у Німеччині на початку ХХ століття. Якщо в попередній роботі було висвітлено соціально-економічні передумови та формування концепції хостелів, то в цій статті аналізується етап переходу від експериментального до практичного втілення ідеї, з акцентом на архітектурно-планувальну еволюцію хостелів у період Веймарської республіки. Розглянуто перші запроєктовані хостели, просторові рішення та ключові принципи, що сформували архітектурний образ типового молодіжного хостела.

Ключові слова: хостел; молодіжний хостел; готель; міні-готель; архітектурне проектування; заклади тимчасового проживання; архітектура будівель і споруд; Ріхард Ширрманн.

Постановка проблеми. Одним із чинників успіху Ріхарда Ширрманна у реалізації концепції молодіжного хостелу була його здатність своєчасно ідентифікувати актуальні соціальні тенденції та ефективно інтегрувати їх у власну ініціативу. Йдеться про зростаючий вплив ідеології німецького націоналізму та культ фізичної активності, що набували дедалі більшої популярності в Німецькій імперії наприкінці ХІХ - на початку ХХ століття. Ці тенденції неформально підтримувалися на державному рівні в умовах геополітичного напруження, пов'язаного з формуванням двох протистоячих блоків у Європі та підготовкою до можливого військового конфлікту з провідними державами світу. Сильна, дисциплінована та фізично підготовлена молодь розглядалася як необхідний ресурс майбутньої нації, і Ширрманн частково позиціонував хостели як інструмент популяризації здорового способу життя й активного дозвілля. Його початковий інтерес стосувався саме заохочення молоді до пішохідних походів, а сама ідея хостелів з'явилася як природне продовження цієї діяльності. Проте у 1914 році, через два роки після відкриття молодіжного хостелу в Альтенах, Ширрманн зіткнувся з протилежною стороною описаної тенденції: почалась Перша Світова війна та розвиток

молодіжних хостелів було зупинено. Ріхард Ширрманн та Вільгельм Мюнкер записались до німецької армії. Вони перебували на різних фронтах — Ширрманн на Західному, Мюнкер на Східному. Незважаючи на складні умови воєнного часу, обидва не полишали ідеї молодіжного хостелу: у листуванні та пізніших свідченнях згадується, що вони обговорювали можливості відновлення ініціативи після завершення війни. Війна, яка тривала понад чотири роки, завершилася поразкою Німеччини. Після Листопадової революції 1918 року кайзер зрікся престолу, і в країні була проголошена Веймарська республіка. Соціально-економічна ситуація різко погіршилася: якщо раніше складні житлові умови для нижчого та середнього класу вважались побічним ефектом урбанізації й індустріалізації, то після війни вони стали критичними. Економіка була паралізована, зростали безробіття, інфляція та ціни на товари першої необхідності. Держава не могла контролювати ситуацію, у країні загострювалися соціальна напруга, страйки, збройні сутички. Усе це справило деморалізуючий вплив на мільйони ветеранів, які повернулися з фронту, але не мали ані перспектив, ані гідних умов для мирного життя.

Ширрманн і Мюнкер, що повернулись з фронту, усвідомили що тепер, через катастрофічну ситуацію в економіці та політиці, їх ідея молодіжного хостелу, яка на початку 1910-х років тільки почала втілюватися в життя, після тривалої перерви тепер взагалі має всі перспективи зникнути. І це було очікувано: умови для роботи, співпраці та організації в Німеччині були абсолютно несприятливими. Проте Ширрманн і Мюнкер змогли відновити ініціативу. Уже 2 листопада 1919 року було офіційно засновано Німецьку асоціацію молодіжних хостелів, що стало поворотним моментом у становленні хостельного руху як загальнонаціонального явища.

Аналіз досліджень та публікацій за даною тематикою. Еволюція, архітектурно-планувальна організація та об'ємно-просторові рішення закладів тимчасового проживання досліджується у статтях Брідні Л.Ю. [1-4], Яновицького Є.Л та Галак К.Т. [5]

У другому розділі дисертації Єви Краус [6] надається значний об'єм необхідної інформації у заданих рамках 1919-1933 років, тобто періоду Веймарської республіки. Висвітлюється заснування Асоціації молодіжних хостелів, аналізується діяльність та світогляд не тільки Ріхарда Ширрманна, Вільгельма Мюнкера та їхнього найближчого оточення, але й керівних посадових осіб на всіх рівнях асоціації, фінансування та напрямки діяльності організації. У статті «Jugendherbergen» досліджується тема перших молодіжних хостелів у конкретному регіоні Німеччини – Баварії, наведено приклади перших молодіжних хостелів у період з 1924 по 1933 роки.

Еволюція молодіжних хостелів у період Веймарської республіки досліджується у публікаціях Габріелли Надь [8,9,10], розглядаються питання історії розвитку концепції хостелів, еволюції приватності, статистичні дані.

Слід згадати офіційну хроніку, підготовлену Юргеном Шнауом [9], у якій представлено докладні дані про розвиток регіональної мережі хостелів, включаючи архітектурні особливості окремих будівель.

Основна частина. Попри загрозу зникнення, ідея молодіжних хостелів поступово почала втілюватись у нових формах. Соціально-економічна ситуація перетворила ініціативу Ширрманна з експерименту на структурований організаційний рух, що набув інституційної форми вже у 1919 році. Під час Першої Світової війни Ширрманн і Мюнкер зрозуміли, що після завершення війни в країні залишиться велика кількість блочних будинків, госпіталів, казарм і бараків для військовополонених, а також значний обсяг обладнання - зокрема каркасних ліжок. Усе це могло бути адаптоване для створення молодіжних хостелів із відповідним облаштуванням. У 1916 році вони почали формувати організаційну основу для подальшого розширення мережі хостелів на базі госпіталів і військових казарм [6]. Для втілення цього задуму було необхідно надати діяльності хостельного руху офіційну правову основу [6]. Тому виникла потреба у створенні загальнонаціональної молодіжної асоціації хостелів. 2 листопада 1919 року така асоціація - Deutsches Jugendherbergswerk (DJH) - була офіційно зареєстрована. Після війни почали відкриватись хостели на базі існуючих приміщень: колишніх казарм, замків та шкіл. Використовувалися ліжка, ковдри, меблі та інше обладнання від армії та Червоного Хреста [6].

У перші післявоєнні роки мережа хостелів почала швидко розвиватися: було відкрито сотні нових об'єктів. Проте у 1921-1923 роках гіперінфляція ускладнювала процес створення нових об'єктів. Після часткової стабілізації економіки у 1924 році покращилися умови для відкриття нових хостелів.

Поширювалося явище так званих «молодіжних замків» — історичних споруд, адаптованих під потреби DJH. До них належали замки Шталек, Моншау, Ротенфельс, Людвігштайн, Хонштайн та інші. Їх спільною рисою наявність просторих приміщень, які дозволяли без суттєвих змін адаптувати об'єкти під спальні кімнати, кухні та зали. Хоча перші хостели з'являлися у замках і школах, згодом стало очевидно: для розвитку ідеї молодіжного хостелу та повноцінного функціонування необхідно проєктування окремих будівель.

У 1925 році Ширрманн сформулював першу архітектурну концепцію для планового будівництва хостелів, короткий неформалізований виклад архітектурних принципів [6, 8, 12]. Його найважливіша вимога була в тому, щоб форма хостелу ґрунтувалася на власних характеристиках ландшафту [6]. Він наголошував на простоті, функціональності, інсоляції, вентиляції та гігієнічності

простору, поєднаних із теплом і затишком; передбачалося створення не лише спальних приміщень з максимальною місткістю, але й естетично оформлених просторів, що сприяють розвитку молоді через музику, спілкування й активний відпочинок[6]. Він розглядав молодіжні гостели не лише як місце ночівлі, а як нові культурні центри сучасності, рівнозначні школам, церквам і житлу [6].

Тепер, замість використання існуючих замків та шкіл під гостели, обговорювалося проєктування та будівництво гостелів як окремих будівель. Пропонувалося створити туристичний маршрут, вздовж якого будуть побудовані гостели на відстані в декілька десятків кілометрів один від одного. Було обрано маршрут в регіоні Айфель: Альтенар – Аденау - Даршайд - Мандершайд. Рейнським відділенням DJH, до якого входили в юрисдикцію пункти маршруту, було доручено спроектувати майже всі новобудови до 1933 року Ернсту Шталю [12]. Він був архітектором, фахівцем з реставрації історичних будівель. Його знання та навички були затребуваними ще до проєктування гостелів як окремих будівель: в цьому році Шталь вже займався реконструкцією зруйнованого замку Шталека та його адаптацією під молодіжний гостел. Також під його наглядом були переобладнані під гостели інші замки: Бланкенгейм, Фройзбург, Моншау. Для виставки GeSoLei у 1926 році Шталь спроектував «показовий молодіжний гостел», зразкову експериментальну модель молодіжного гостелу [12]. Даний проєкт розроблявся Шталем у співпраці з представниками DJH в умовах відсутності архітектурних попередників, чітких прикладів та нормативних настанов.

24 червня 1927 року в місті Альтенар було відкрито перший молодіжний гостел, спроектований як окрема архітектурна споруда, а не адаптований з існуючої школи чи замку. Його вважають першим зразком нового типу гостелів. Водночас слід згадати так званий «показовий» гостел, створений для виставки GeSoLei у 1926 році: після демонтажу він був перевезений до Аденау, де відкрився як повноцінний молодіжний гостел лише 29 вересня 1927 року. Тоді цей гостел був розрахований на 60 туристів [12]. У експериментальній моделі на виставці Шталь використав дерев'яну розбірну конструкцію. Після перенесення до Аденау, ця модель отримала новий архітектурний вигляд: її встановили на масивному бутовому цоколі, що був розташований на рельєфній ділянці (Ширрман закликав «пристосовувати форму будинку до природного ландшафту [12]») і слугував окремим цокольним поверхом, а доступ до головного поверху забезпечували відкриті двомаршові сходи. Фасад було акцентовано центральним ризалітом, над об'ємом споруди влаштовано чотирихилий дах, ускладнений фронтонами. (Рис. 1) [12].

Одним із ключових викликів для Шталя стало функціональне зонування простору. По суті він формував архітектурну типологію нового середовища:

кімнати для спільного дозвілля, спальні з максимальною місткістю та вентиляцією, кухня для самообслуговування, особливу увагу він приділив санітарно-гігієнічним приміщенням, які мали бути довговічними та зносостійкими в умовах інтенсивної експлуатації. Була впроваджена система опалення, у вигляді комбінованої кахельно-пічної системи [12].

З огляду функціонального зонування, архітектурно-планувального рішення та об'ємно-просторової організації, хостел в Альтенарі був близький до показового зразка, трансформованого в хостел Аденау. Можна виділити об'єм споруди з високим двосхилим дахом, який дозволяв ефективно використовувати мансардний простір. (Рис. 2)

Рис. 1. Молодіжний хостел Аденау, архітектор Ернст Шталь [12]

Рис. 2. Молодіжний хостел Альтенарі, архітектор Ернст Шталь [13]

В обох хостелах використовується схожі рішення. Місце в приміщеннях економилося завдяки розкладним лавкам. Шталь дійшов висновку, що стандартні фаянсові та чавунні умивальники не відповідають вимогам ані за гігієнічними властивостями, ані за міцністю, ані за вартістю. В обох хостелах він впровадив конструкцію умивальника з місцевих матеріалів — монолітну чашу, що була стійка до механічного впливу, кислот, довговічна, без тріщин, і водночас значно економічніша у виробництві [12].

Рис. 3 Молодіжний хостел Hohe Eule [14]

Рис. 4. Молодіжний хостел Hohe Eule, 1930 р. [14]

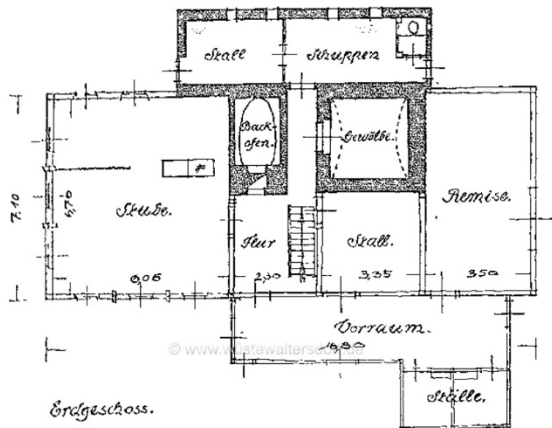

Рис. 5. План будинку Tannehäusel до реконструкції [14]

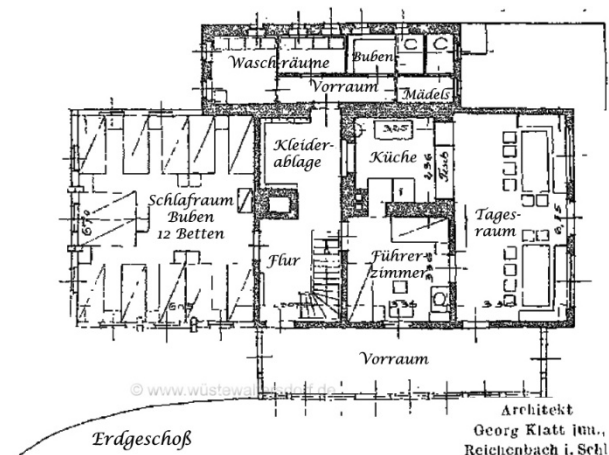

Рис. 6. План молодіжного хостелу Hohe Eule після реконструкції [14]

3 липня 1927 року було відкрито молодіжний хостел «Hohe Eule» в Совиних Горах (Рис. 3-6). Це була реконструкція, проведена архітектором Георгом Клаттом-молодшим. Хостел був розрахований на 30 місць, розподілених у трьох спальнях: одна на першому поверсі на 12 місць та дві в мансарді на 5 і 11 місць, мав окремі санітарні приміщення для хлопців та дівчат, оснащені тоновими умивальниками, ваннами для ніг та з окремими туалетами. [14] У кухні розміщено кахельну плиту з великою робочою поверхнею та водогрійником, подвійний мийник, подачу і злив води, а також видавальне вікно в загальний дневий зал, який мав також окремий вхід. [14] Технічно будівля була оснащена електричним освітленням, кахельними печами в житлових кімнатах, а зал та кухню обігрівали через систему повітряного обігріву. [14] Підлоги у вхідній зоні, санвузлах і коридорах викладені темною залізною клінкерною плиткою. [14]

Першим молодіжним хостелом у великому місті вважається спроектований архітектором Максом Фляйснером Jugendherberge München-Neuhausen (рис. 7), який був відкритий у 1927 році. Цей хостел, розрахований на 300 осіб [15], значно відрізняється від інших наведених прикладів, оскільки він розташований у міській забудові та являє собою масивну п'ятиповерхову споруду. Сьогодні він функціонує під назвою Jugendherberge München City та розташовується у новому сучасному корпусі (Рис. 8).

Рис. 7 Молодіжний хостел München-Neuhausen [15]

Рис. 8 Сучасний молодіжний хостел München City на місці колишнього Jugendherberge München-Neuhausen [15]

4 квітня 1925[16] року було відкрито перший самостійно збудований хостел швабської асоціації (Рис. 9). Слід зазначити, що хоча цей об'єкт і був зведений раніше за інші новобудови DJH, він мав локальний характер і не впливав на формування загальнонаціональної архітектурної моделі. Вже характерна об'ємно-просторова структура хостелів або житлових будинків того часу, які адаптувалися під хостел: компактність, мансардний поверх, в більшості випадків двосхила кровля. Збудований у 1930 році молодіжний хостел Iserlohn (Рис.10-11) складався 13 спальних кімнат із загальною кількістю 130 ліжок, 30 запасних ліжок, 3 спільні кімнати, кухня.[17]

Рис. 9. Молодіжний хостел у Шорндорфі [16]

Рис. 10. Молодіжний хостел Iserlohn [17]

Рис. 11. Молодіжний хостел Iserlohn [17]

Можна взяти до уваги ще ряд хостелів (рис.12-14). Не маючи плану чи достатнього опису про їх планування чи будівництво, тільки по зображенням можна зробити висновок що вони, в більшості наслідують архітектурні особливості попередніх прикладів. Компактна структура, низька поверховість, допоміжний житловий ярус під двосхилим дахом.

Рис. 12 Bommelsvitte, Jugendherberge [18]

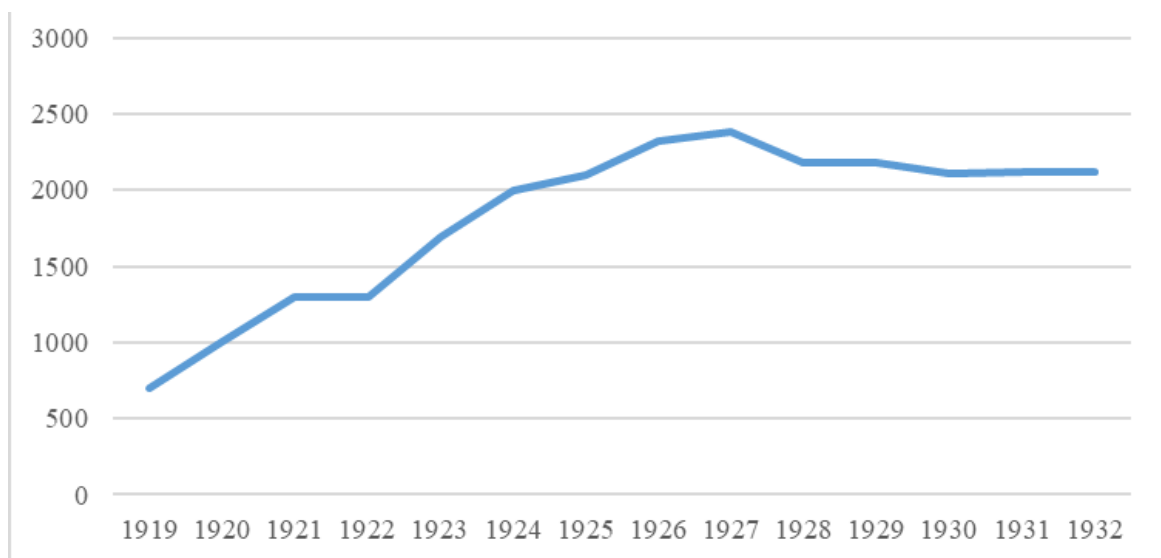

Рис.13 Elchwinkel, Schule und Jugendherberge [18]

Рис. 14 Hermeshof, Schwimmanstalt und Jugendherberge des MTV Goldap [18]

Аналізуючи період між 1919 та 1932 роками, можна констатувати стрімке зростання кількості молодіжних хостелів у Німеччині. К кінцю 1919 року мережа DJH вже налічувала приблизно 700 хостелів[6,8]. Після короточасного уповільнення темпів розвитку в 1921-1922 роках через економічну кризу, з 1923 року спостерігалось активне відновлення зростання, яке тривало до 1926 року. До 1926 року кількість хостелів перевищила 2000. Починаючи з 1927 року темпи приросту поступово сповільнювалися та стабілізувалися на рівні близько 2200–2300 хостелів. Причинами цього стали як нові економічні труднощі, зумовлені початком Великої депресії, так і природне досягнення ринком певної межі насичення.

Динаміка зростання кількості молодіжних хостелів у Німеччині (1919–1932)

Побудовано за даними: [6] Kraus E. Das Deutsche Jugendherbergswerk und seine Gleichschaltung durch die Hitlerjugend (1909–1933). Universität Paderborn, 2011, P. 256

Іноземні мандрівники, що відвідували Німеччину у 1920-х роках зацікавилися концепцією молодіжних хостелів і почали створювати аналоги у своїх країнах. У 1924 році в Цюриху було засновано Асоціацію молодіжних

хостелів, яка спочатку налічувала 12 об'єктів. Уже за рік їхня кількість зросла до 53, а впродовж 1930-х років у Швейцарії було зведено перший спеціально спроектований молодіжний хостел[19]. Згодом ідея молодіжного хостелу поширилася на інші країни: Польщу, Нідерланди, Велику Британію, Францію, Бельгію та інші. Завершальним етапом формування молодіжного хостельного руху як міжнародного явища стало заснування в 1932 році Міжнародної федерації молодіжних хостелів ((International Youth Hostel Federation, IYHF) на конгресі в Амстердамі[20].

Висновки. Отже, ідея, яка у 1912 році починалась із відкриття приміщення в замку Альтена, переросла в організований рух: у 1919 році було створено Німецьку асоціацію молодіжних хостелів, а до кінця 1920-х років мережа вже налічувала понад 2000 об'єктів. У 1932 році заснування Міжнародної федерації молодіжних хостелів засвідчило трансформацію локальної ініціативи в глобальне явище.

Ми можемо окреслити архітектурний образ молодіжного хостелу, що склався на початку 1930-х років. Типовий хостел цього періоду - це дво- або триповерхова будівля з високим, здебільшого двосхилим дахом і мансардним поверхом. Просторова структура включала вхідну групу, денне приміщення для зборів або спілкування, кілька спільних спалень, кухонний блок із зоною для приймання їжі, окремий санітарно-гігієнічний блок та приміщення для обслуговуючого персоналу, у деяких випадках були присутні тераси. Спальні здебільшого розташовувались на другому та мансардному поверхах. У багатьох хостелах передбачалась можливість додаткового розміщення — на матрацах, солом'яних мішках або переносних ліжках. Для цього нерідко використовували горищні приміщення під дахом, які не входили до основної місткості хостелу. Таким чином, на початку 1930-х років молодіжний хостел набуває впізнаваного архітектурного вигляду та просторової структури, сформувавшись як самостійний тип будівлі.

Список літератури

1. Брідня Л. Ю. Методичні основи реконструкції типових готелів в Україні. Дисертація канд. архітектури: 18.00.02, Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури. Київ, 2014. 200 с.
2. Брідня Л. Ю. Типологічна еволюція закладів тимчасового проживання. *Сучасні проблеми Архітектури та Містобудування*. 2023. Вип. 67. С.181–202. DOI: <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2023.67.181-202>

3. Брідня Л. Ю. Пропозиції щодо реконструкції типових готелів в Україні під заклади тимчасового проживання переселенців. *Архітектурний вісник КНУБА*. КНУБА, 2015. Вип. №5. С. 235-239.
4. Брідня Л. Ю. Житлова башта Накагін в Токіо, Японія: футуристичний архітектурний концепт середини 20 сторіччя і реальність. *Містобудування та територіальне планування*. 2024. Вип. 86. С. 17–26. DOI: <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2024.86.17-26>
5. Яновицький Є. Л., Галак К. Т. Особливості та досвід проектування і будівництва сучасного готельного комплексу "Харків-Палас" на площі Свободи в м. Харків. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. Київ: КНУБА, 2015. Вип. 38. С. 490-512.
6. Kraus E. Das Deutsche Jugendherbergswerk und seine Gleichschaltung durch die Hitlerjugend (1909-1933). Inauguraldissertation, Universität Paderborn, 2011. 352 p.
7. Kraus E. Jugendherbergen [Електронний ресурс] // Historisches Lexikon Bayerns. 17.06.2013. URL: <http://www.historisches-lexikon-bayerns.de/Lexikon/Jugendherbergen> (дата звернення: 21.04.2025).
8. Nagy G. The nexus between hiking and youth hostels (1907–1933): A historical analysis of the evolution of the German youth hostel movement // *Journal of Outdoor Recreation and Tourism*. 2018. Vol. 23. P. 59–66. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jort.2018.07.006>
9. Nagy G. The evolution of privacy in German youth hostels // *Journal of Hospitality and Tourism Management*. 2016. Vol. 29. P. 184–188. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2016.09.003>
10. Nagy G. Youth hostel parents in Germany // *Annals of Tourism Research*. 2016. Vol. 57. P. 272–274. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.annals.2015.11.015>
11. Schnau J. Chronik des Deutschen Jugendherbergswerks. 1919–2001. Magdeburg: DJH Landesverband Sachsen-Anhalt e.V., 2002.
12. Bode M.-G. „Muster-Jugendherbergen“: Die Jugendherbergen in Adenau und Altenahr und ihr Architekt Ernst Stahl (1882–1957) // *Heimatjahrbuch des Kreises Ahrweiler*. 1998. Bd. 55. S. 100–104. URL: <https://heimatjahrbuch.kreis-ahrweiler.de/muster-jugendherbergen-die-jugendherbergen-in-adenau-und-altenahr-und-ihr-architekt-ernst-stahl-1882-1957/> (дата звернення: 21.04.2025).
13. Müller H. Die Jugendherbergen unseres Kreises // *Heimatjahrbuch des Kreises Ahrweiler*. 1958. URL: <https://kreis-ahrweiler.de/kvar/VT/hjb1958/hjb1958.45.htm> (дата звернення: 21.04.2025).
14. Klatt G. jun. Jugendherberge Hohe Eule [Електронний ресурс] // *Ostdeutsche Bauzeitung*. 1928. Nr. 10. URL: <https://www.wuestewaltersdorf.de/htm/eule/eule->

[jugendherberge.htm#:~:text=.ist%20mit%20einem%20Kachelherd%2C%20der](#) (дата звернення: 24.04.2025).

15. Jugendherberge München City. Unsere Geschichte [Електронний ресурс]. URL: <https://jugendherberge-muenchen-city.de/geschichte/> (дата звернення 27.04.2025)

16. Deutsches Jugendherbergswerk Landesverband Baden-Württemberg e.V. Die Geschichte des DJH-Landesverbandes in Baden-Württemberg: Die 1920er Jahre – Teil 1 [Електронний ресурс]. URL: <https://www.jugendherberge.de/baden-wuerttemberg/ueber-uns/landesverband/geschichte/ausbau-des-herbergsnetzes/> (дата звернення 02.05.2025)

17. Tüttelmann R. Erinnerungen an die Iserlohner Jugendherberge [Електронний ресурс] // Lokalkompass Iserlohn. 23.04.2014. URL: https://www.lokalkompass.de/iserlohn/c-kultur/erinnerungen-an-die-iserlohner-jugendherberge_a426358 (дата звернення 02.05.2025)

18. Bildarchiv Ostpreußen. Jugendherbergen in Ostpreußen [Youth hostels in East Prussia] [Електронний ресурс]. URL: https://www.bildarchiv-ostpreussen.de/cgi-bin/bildarchiv/suche/show_thumbnails.cgi?objekt=6924 (дата звернення 02.05.2025)

19. Gehl D. Swiss Youth Hostels [Електронний ресурс]. URL: <https://dominikgehl.com/swiss-youth-hostels> (дата звернення 03.05.2025)

20. Hostelling International. Our story [Електронний ресурс]. URL: <https://hihostels.com/our-story/> (дата звернення: 03.05.2025).

References

1. Bridnia, L. Yu. (2014). *Metodychni osnovy rekonstruktsii typovykh hoteliv v Ukraini* [Methodological principles of reconstruction of standard hotels in Ukraine] Candidate's thesis in Architecture, Kyiv National University of Construction and Architecture. Kyiv. 200 p. (in Ukrainian)

2. Bridnia, L. (2023). Typological evolution of temporary accommodation facilities. *Current Problems of Architecture and Urban Planning*, (67), 181–202. <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2023.67.181-202> (in Ukrainian)

3. Bridnia, L. Yu. (2015). *Propozytsii shchodo rekonstruktsii typovykh hoteliv v Ukraini pid zaklady tymchasovoho prozhyvannia pereselentsiv* [Proposals for the reconstruction of standard hotels in Ukraine into temporary accommodation facilities for internally displaced persons]. *Arkhitekturnyi Visnyk KNUBA – Architectural Bulletin of KNUCA*, (5), 235–239. (in Ukrainian)

4. Bridnia, L. (2024). NAKAGIN RESIDENTIAL TOWER IN TOKYO, JAPAN: A FUTURISTIC ARCHITECTURAL CONCEPT OF THE MID-20TH CENTURY

AND REALITY. Urban Development and Spatial Planning, (86), 17–26. <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2024.86.17-26> (in Ukrainian)

5. Ianovytskyi, Y. L., & Halak, K. T. (2015). Osoblyvosti ta dosvid proektuvannia i budivnytstva suchasnoho hotelnoho kompleksu "Kharkiv-Palace" na ploschi Svobody v m. Kharkiv [Features and experience of designing and constructing the modern hotel complex "Kharkiv-Palace" on Svobody Square in Kharkiv]. Current Problems of Architecture and Urban Planning, (38), 490–512. (in Ukrainian)

6. Kraus, E. (2011). Das Deutsche Jugendherbergswerk und seine Gleichschaltung durch die Hitlerjugend (1909–1933) [The German Youth Hostel Association and its alignment by the Hitler Youth (1909–1933)] (Inaugural dissertation). Universität Paderborn. 352 p. (in German)

7. Kraus, E. (2013, June 17). Jugendherbergen [Youth hostels]. In Historisches Lexikon Bayerns. Retrieved April 21, 2025, from <http://www.historisches-lexikon-bayerns.de/Lexikon/Jugendherbergen> (in German)

8. Nagy, G. (2018). The nexus between hiking and youth hostels (1907–1933): A historical analysis of the evolution of the German youth hostel movement. Journal of Outdoor Recreation and Tourism, 23, 59–66. <https://doi.org/10.1016/j.jort.2018.07.006> (in English)

9. Nagy, G. (2016). The evolution of privacy in German youth hostels. Journal of Hospitality and Tourism Management, 29, 184–188. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2016.09.003> (in English)

10. Nagy, G. (2016). Youth hostel parents in Germany. Annals of Tourism Research, 57, 272–274. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2015.11.015> (in English)

11. Schnau, J. (2002). Chronik des Deutschen Jugendherbergswerks. 1919–2001 (Chronicle of the German Youth Hostel Association. 1919–2001). Magdeburg: DJH Landesverband Sachsen-Anhalt e.V. (in German)

12. Bode, M.-G. (1998). „Muster-Jugendherbergen“: Die Jugendherbergen in Adenau und Altenahr und ihr Architekt Ernst Stahl (1882–1957) [“Model youth hostels”: The youth hostels in Adenau and Altenahr and their architect Ernst Stahl (1882–1957)]. Heimatjahrbuch des Kreises Ahrweiler, 55, 100–104. Retrieved April 21, 2025, from <https://heimatjahrbuch.kreis-ahrweiler.de/muster-jugendherbergen-die-jugendherbergen-in-adenau-und-altenahr-und-ihr-architekt-ernst-stahl-1882-1957/> (in German)

13. Müller, H. (1958). Die Jugendherbergen unseres Kreises [The youth hostels of our district]. Heimatjahrbuch des Kreises Ahrweiler. Retrieved April 21, 2025, from <https://kreis-ahrweiler.de/kvar/VT/hjb1958/hjb1958.45.htm> (in German)

14. Klatt, G. jun. (1928). Jugendherberge Hohe Eule [Youth Hostel Hohe Eule]. Ostdeutsche Bauzeitung, (10). Retrieved April 24, 2025, from <https://www.wuestewaltersdorf.de/htm/eule/eule-jugendherberge.htm> (in German)

15. Jugendherberge München City. (n.d.). Unsere Geschichte [Our History]. Retrieved April 27, 2025, from <https://jugendherberge-muenchen-city.de/geschichte/> (in German)
16. Deutsches Jugendherbergswerk Landesverband Baden-Württemberg e.V. (n.d.). Die Geschichte des DJH-Landesverbandes in Baden-Württemberg: Die 1920er Jahre – Teil 1 [The history of the DJH regional association in Baden-Württemberg: The 1920s – Part 1]. Retrieved May 2, 2025, from <https://www.jugendherberge.de/baden-wuerttemberg/ueber-uns/landesverband/geschichte/ausbau-des-herbergsnetzes/> (in German)
17. Tüttelmann, R. (2014, April 23). Erinnerungen an die Iserlohner Jugendherberge [Memories of the Iserlohn youth hostel]. Lokalkompass Iserlohn. https://www.lokalkompass.de/iserlohn/c-kultur/erinnerungen-an-die-iserlochner-jugendherberge_a426358 (in German)
18. Bildarchiv Ostpreußen. (n.d.). Jugendherbergen in Ostpreußen [Youth hostels in East Prussia]. Retrieved May 2, 2025, from https://www.bildarchiv-ostpreussen.de/cgi-bin/bildarchiv/suche/show_thumbnails.cgi?objekt=6924 (in English)
19. Gehl, D. (n.d.). Swiss Youth Hostels. Retrieved May 3, 2025, from <https://dominikgehl.com/swiss-youth-hostels> (in English)
20. Hostelling International. (n.d.). Our story. Retrieved May 3, 2025, from <https://hihostels.com/our-story/> (in English)

Abstract

Mykhailo Kinailiuk, Postgraduate student of the Department of Architectural Design of civil buildings and structures. Kyiv National University of Construction and Architecture.

Formation and Development of Youth Hostels in Germany during the Period 1919–1932

This article is a continuation of research dedicated to the emergence of youth hostels in Germany at the beginning of the 20th century. While the previous study focused on the socio-economic prerequisites and the formation of the hostel concept, this paper analyzes the transition from experimental to practical implementation, with an emphasis on the architectural and planning evolution of hostels during the Weimar Republic period. The study examines the first purpose-built hostels, spatial solutions, and key principles that shaped the architectural image of the typical youth hostel.

In 1914, two years after the opening of the youth hostel in Altena, World War I began, and the development of youth hostels was halted. Richard Schirrmann and Wilhelm Munker enlisted in the German army. Despite being on different fronts —

Schirrmann on the Western Front and Munker on the Eastern — primary sources indicate that they actively continued to work on the youth hostel idea, explored prospects for the development of hostels after the war, and planned to return to this work immediately. However, the war, which lasted more than four years, ended in Germany's defeat. After the November Revolution, the Kaiser abdicated, and the Weimar Republic was established.

The difficult living conditions of the lower and middle classes during the peak of the German Empire, urbanization, and industrialization in the second half of the 19th century no longer seemed negative to the population: now, after a long war, the economy was paralyzed, mass unemployment began, and inflation and prices for essential goods were rising rapidly. The state no longer controlled the processes taking place in the country, panic and social tension increased. Germany was gripped by armed clashes, strikes, and attempted uprisings. All this had a demoralizing effect on millions of veterans who returned from the war to civilian life but had no prospects or comfortable living conditions.

Schirrmann and Munker, having returned from the front, realized that now, due to the catastrophic situation in the economy and politics, their idea of the youth hostel — which had only just begun to be implemented in the early 1910s — was now at risk of disappearing entirely after a long interruption.

Keywords: hostel; youth hostel; hotel; mini-hotel; architectural design; temporary accommodation facilities; architecture of buildings and structures; Richard Schirrmann.